

Patriarhul Daniel, despre propovăduirea Evangheliei lui Hristos și faptele iubirii milostive

În predica rostită duminică la Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința patriarhală, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit despre propovăduirea Evangheliei lui Hristos și faptele iubirii milostive.

Evanghelia Duminicii a 7-a după Rusalii relatează vindecarea de către Mântuitorul Hristos a doi orbi și a unui mut demonizat. La finalul textului se menționează că „Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor”. (Matei 9.25)

Făcând referire la versetul citat, Preafericirea Sa a subliniat că „acestea erau faptele iubirii milostive care însoțeau propovăduirea Evangheliei iubirii milostive a Lui Hristos”.

Din vindecările și minunile Mântuitorului Hristos, învățăm că „pe lângă predicarea Evangheliei lui Hristos, Biserica trebuie să săvârșească faptele iubirii milostive, să aline suferința celor bolnavi, a celor săraci, a celor întristați, a celor singuri, a celor care sunt neajutorați, iar prin aceasta, predicarea Evangheliei este însoțită de fapte evanghelice, adică de fapte ale iubirii milostive”.

Persoanele care urmează îndemnul de a îmbina predicarea evangheliei cu filantropia, „devin mâinile iubirii milostive a Lui Hristos”.

Preafericitul Părinte Patriarh a explicat că Mântuitorul Iisus „lucrează prin mâinile celor care au inima plină de iubirea milostivă a lui Hristos și mintea luminată de Evanghelia împărăției cerurilor”.

Evanghelia de astăzi este o Evangheliie a cuvântului și a faptei.

În a doua parte a textului, Sfântul Apostol și Evanghelist Matei amintește de invidia manifestată de farisei la vederea minunilor făcute de Mântuitorul Hristos.

Patriarhul României a evidențiat faptul că invidia este o patimă, iar persoanele car

suferă de ea se hrănesc cu tristețea celor din jur.

„Cu cât semenul său este mai trist, invidiosul se bucură. Când semenului său îi merge bine, invidiosul se întristează pentru că el este rău la suflet. Deci, invidia aceasta este o patimă care nu face rău doar celui invidiat, ci și propriei persoane a invidiosului”. Prin patima sa, persoana invidioasă se pedepsește pe sine însuși.

Patriarhul Daniel a explicat că „invidiosul este cel care nu recunoaște harul lui Dumnezeu lucrând în semen, ci dorește ca semenii să pătimească, să sufere”, fiind „contrar firii celei sănătoase”.

„Evanghelia duminicii a 7-a după Rusalii, deși scurtă ca text, este o Evanghelie a iubirii milostive, pline de înțelesuri duhovnicești și ne arată că, mai întâi de toate, credința este cea care ajută la vindecare, dar și rugăciunea stăruitoare, până când Domnul Iisus Hristos se milostivește, El fiind doctorul sufletelor și a trupurilor, și vindecă pe cei bolnavi”, a concluzionat Preafericirea Sa.

Image not found or type unknown

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro